

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Česká televize**, se sídlem Praha 4, Kavčí Hory, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétkova 44/2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31.5.2011, č.j. RUD/2261/2011, sp.zn. 2010/1101/RUD/ČTV,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 31.5.2011, č.j. RUD/2261/2011, sp.zn. 2010/1101/RUD/ČTV, se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3.000,- Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 31.5.2011, č.j. RUD/2261/2011, sp.zn. 2010/1101/RUD/ČTV (dále též napadené rozhodnutí), kterým jí byla uložena podle ustanovení § 60 odst. 1 písm. f) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.), pokuta ve výši 40.000,- Kč za porušení povinnosti stanovené v § 32 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb., kterého se dopustila tím, že v průběhu odvysílání označení sponzora Dopravní stavby Brno a Šachový svaz České republiky dne 11.června 2010 v 19:10:24 hodin na programu ČT4 Sport neuvedla logo programu ČT4 Sport. Zároveň byla žalobkyni uložena povinnost nahradit náklady řízení.

Žalobkyně v podané žalobě učinila nesporným odvysílání předmětného sponzorského vzkazu, a to v uvedeném čase a na uvedeném programu. Uvedla, že svoji žalobu opírá o

skutečnost doloženou odborným vysvětlením pracovníků vysílací techniky ČT a možnými doklady technicky dokreslujícími situaci, že logo bylo ve vysílání programu ČT4 Sport trvale velnuto po celou dobu vysílání předmětného sponzorského vzkazu. Poukázala na to, že z výpisu Protokolu z automatizovaného odbavovacího systému (dále jen „Protokol“) vyplývá, že jak pořad předchozí, tak pořad následující, včetně sponzorských vzkazů a identu ČT4 Sport byly odbavovány „živě“ ze Studia 7, a tudíž mimo zásah automatického odbavovacího systému, který loga programů standardně vkládá. K odelnutí loga v případě živého odbavování je však zapotřebí vědomého ručního zásahu. Popsanou situaci lze prokázat již zmíněným výpisem z „Protokolu“ a dále statickým snímkem, kde je šipkou označen spodní okraj loga, který evidentně zasáhla až do červeného rámečku.

Žalobkyně dále poukázala na to, že v doplňujícím vyjádření k zahájenému správnímu řízení uvedla, že právě kontinuita vysílání nesporně svědčí její logické argumentaci s tím, že žalovaná by tento fakt měla v rámci svého správního uvážení vzít v úvahu. Dle názoru žalobkyně je pro relevantní posouzení věci podstatný i monitoring kontinuálního vysílání, tj. záznam vysílání, které těsně předcházelo zařazení sponzorského vzkazu, jakož i vysílání bezprostředně navazující na toto obchodní sdělení. Žalovaná však napadené rozhodnutí opřela pouze o závěr učiněný na základě monitoringu vlastního sponzorského vzkazu, avšak s výše uvedenou doplňující argumentací žalobkyně se nevypořádala, nevyjádřila se k ní ani neprovedla důkaz záznamem kontinuálního vysílání.

Závěr žalované, že k porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb. došlo, neboť logo, ať již ho provozovatel do vysílání zařadil či nikoli, nebylo viditelné, takže de facto uvedeno nebylo, považuje žalobkyně za irelevantní posuzované věci, neboť dle ustanovení § 32 odst. 1 písm. n) uvedeného zákona „je provozovatel vysílání povinen uvádět označení televizního programu (logo) v televizním vysílání s výjimkou vysílání reklamy a teleshoppingu“. Je tedy dle názoru žalobkyně nutno se vypořádat na prvním místě s otázkou, zda logo bylo či nebylo ve vysílání zařazeno, a teprve v důsledku toho řešit aspekt viditelnosti loga a možný dopad na diváka, což je nezbytné z hlediska společenské nebezpečnosti – materiálního znaku správního deliktu. Žalobkyně poukázala na to, že společenskou nebezpečnost je nutno prokázat a případný dopad hodnotit ve všech souvislostech konkrétní situace. V daném případě je nutno zvážit zejména samotný časový úsek „možné dezorientace“ diváka (11 sekund) a skutečnost, zda by divák vůbec mohl stačit takovou situaci ve sledu vysílání postřehnout a nakolik by mohla být taková případná „dezorientace“ pro diváka v daném okamžiku závažná. Žalobkyně namítla, že v předmětné věci materiální znak správního deliktu naplněn nebyl. Nebylo dostatečně prokázáno naplnění formálních znaků správního deliktu, neboť žalovaná v rámci svého správního uvážení dává na roveň neviditelnost loga se skutečností, že logo odvysíláno nebylo a považuje tuto skutečnost „de facto“ za dostačující pro závěr, že došlo k porušení § 32 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb.

Závěrem pak žalobkyně namítla, že za předpokladu, že by soud učinil závěr, že formální znaky správního deliktu naplněny byly, trvá na tom, že není možné vyhodnotit jedenáctisekundový úsek vysílání, kdy logo nebylo zřetelně patrné, na úrovni „významného“ stupně společenské nebezpečnosti. Tuto skutečnost by dle názoru žalobkyně měla žalovaná relevantním způsobem prokázat, neboť v kontextu všech souvislostí posuzované věci šlo o jednání s minimálním negativním společenským dopadem na diváckou veřejnost.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí. K námitce žalobkyně, že žalobu opírá o skutečnost doloženou odborným vysvětlením pracovníků vysílací techniky ČT4 a

možnými doklady technicky dokreslujícími situaci, že logo bylo ve vysílání programu ČT4 Sport trvale velnuto po celou dobu vysílání předmětného sponzorského vzkazu, uvedla, že toto považuje za irelevantní, neboť žalobkyně nikdy v průběhu správního řízení nenavrhl provedení těchto důkazů, tj. např. provedení důkazu výsledkem svědka – odborného pracovníka vysílací techniky, ani provedení důkazu listinou – doklady technicky dokreslujícími situaci. K tvrzení žalobkyně, že z výpisu „Protokolu“ vyplývá, že jak pořad předchází, tak pořad následující, včetně sponzorských vzkazů a identu ČT4 Sport byly odbavovány živě, a tudíž mimo zásah automatického systému, který loga do programu standardně vkládá, žalovaná uvedla, že žalobkyně sice v průběhu správního řízení doložila zmíněný „Protokol“, avšak z jeho obsahu je seznatelná pouze skutečnost, které pořady byly od 18:39:31 hodin do 20:10:34 hodin odvysílány a že „odbavuje: 2“. Z „Protokolu“ není patrné odbavení jakého programu dokládá, z jakého dne, ani zda se jedná o živé či automatické odbavení. Předložený „Protokol“ dle názoru žalované nedokládá žádné relevantní skutečnosti významné pro dané správní řízení. Pokud se jedná o statický snímek z vysílání, který žalobkyně v průběhu správního řízení předložila, k tomu žalovaná uvedla, že se k tomuto důkazu dostatečně vyjádřila v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které v tomto směru odkázala. Žalovaná dále uvedla, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí ani nyní nerozporuje, že žalobkyně logo v průběhu odvysílání sponzorského vzkazu skutečně zařadila. Má však za to, že pro naplnění skutkové podstaty daného správního deliktu není rozhodné, zda logo bylo či nebylo do vysílání zařazeno, ale zda bylo „uvedeno“, čímž se rozumí, zda bylo nejen zařazeno, ale zda bylo pro diváka také viditelné. Není možné zprostit se zodpovědnosti s poukazem na to, že logo splynulo se světlým pozadím. Provozovatel musí zvolit takové technické řešení, aby logo bylo vždy viditelné. Tedy pokud je logo bílé a je vysílán sponzorský vzkaz se světlým pozadím, musí provozovatel logo jinak probarvit apod. Žalovaná dále uvedla, že při hodnocení kritérií pro uložení sankce hodnotila jako klíčové právě to, že logo nebylo viditelné v relativně krátkém časovém úseku, a proto uložila pokutu při dolní hranici zákonné sazby. Při hodnocení materiální stránky správního deliktu tedy vzala v potaz, že v posuzované věci šlo o jednání s minimálním společenským dopadem na diváckou veřejnost, nikoli na úrovni významného stupně společenské nebezpečnosti, jak tvrdí žalobkyně.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 12.1.2012 zástupkyně žalobkyně s odkazem na důvody vymezené v žalobě zdůraznila, že v daném případě žalobkyně prokázala, že logo programu při vysílání nebylo vyjmuto v průběhu vysílání sponzorského vzkazu. Pouze splynulo s pozadím. Do vysílání však zařazeno bylo. Z toho žalobkyně dovozuje, že jí nelze klást za vinu, že neuvédla logo programu v průběhu vysílání předmětných sponzorských vzkazů. K porušení zákona z její strany nedošlo a pokuta neodpovídá výši společenské nebezpečnosti zjištěného jednání. Z těchto důvodů navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Zástupkyně žalované s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě uvedla, že žaloba nebyla podána důvodně, a navrhla její zamítnutí.

Soud provedl důkaz zhlédnutím obrazově-zvukového záznamu předmětného obchodního sdělení – sponzorského vzkazu. Z tohoto záznamu bylo zjištěno, že logo programu ČT4 Sport není viditelné.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovanou, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Dne 27.9.2010 bylo žalobkyni doručeno oznámení žalované o zahájení správního řízení pro možné porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb., kterého se žalobkyně mohla dopustit tím, že v průběhu odvysílání označení sponzora Dopravní stavby Brno dne 11.června 2010 v 19:10:24 hodin na programu ČT4 Sport neuvedla logo programu ČT4 Sport. V oznámení byl popsán spot a jeho hodnocení žalovanou. Závěrem žalovaná vyzvala adresáta, aby se k věci písemně vyjádřil ve lhůtě do 20 dnů ode dne doručení uvedené výzvy.

Správní spis dále obsahuje vyjádření žalobkyně ze dne 7.10.2010 a jeho doplnění ze dne 15.4.2011, ve kterém navrhla zastavení správního řízení. Ve vyjádření učinila nesporným odvysílání předmětného obchodního sdělení – sponzorského vzkazu, a to v uvedeném čase a na uvedeném programu. Uvedla, že provedla příslušná šetření a na základě sdělení pracovníků vysílací techniky ČT trvá na konstatování, že k porušení zákona ve smyslu ustanovení § 32 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb. nedošlo, neboť logo bylo ve vysílání programu ČT4 trvale velnuto. Tuto skutečnost dokládala výpisem Protokolu z automatizovaného odbavovacího systému, z něhož dle jejího názoru vyplývá, že jak pořad předchozí, tak pořad následující, včetně sponzorských vzkazů na identu ČT4 Sport byly odbavovány živě ze studia 7, a tudíž mimo zásah odbavovacího systému, který logo standardně vkládá. K odejmutí loga by byl tedy třeba ruční zásah, k němuž nebyl žádný důvod, a ani to nebylo z technického hlediska možné. Tuto skutečnost žalobkyně doložila snímkem vyjmutým z jednoho ze sponzorských vzkazů. Dokreslenou zelenou šipkou označila spodní okraj loga, který zasáhl až do červeného rámečku. V doplnění vyjádření pak žalobkyně uvedla, že za podstatnou skutečnost pro posouzení možného porušení zákona považuje zdůraznění kontinuity konkrétního úseku vysílání, a to jak části, která předcházela odvysílání vlastního sponzorského vzkazu, tak rovněž části navazující. Dle žalobkyně bylo logo ČT4 na obrazovce uváděno v rámci další části vysílání po celou dobu, tedy i těsně před a po posuzovaném vysílání sponzorského vzkazu. Zdůraznila, že i kdyby došlo k tomu, že divákovi by nebylo po dobu vysílání sponzorského vzkazu (11 sekund) patrné, jaký program právě sleduje, nebyla naplněna materiální stránka správního deliktu, neboť stupeň společenské nebezpečnosti je zcela zanedbatelný.

Rozhodnutím ze dne 31.5.2011, č.j. RUD/2261/2011, sp.zn. 2010/1101/RUD/ČTV, byla žalobkyni uložena podle § 60 odst. 1 písm. f) zákona č. 231/2001 Sb. pokuta ve výši 40.000,- Kč za porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. n) uvedeného zákona. Porušení povinnosti se žalobkyně dopustila tím, že v průběhu odvysílání označení sponzora Dopravní stavby Brno a Šachový svaz České republiky dne 11.června 2010 v 19:10:24 hodin na programu ČT4 Sport neuvedla logo programu ČT4 Sport. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná nejprve uvedla popis spotu: „Spot je statický, na obraze je na bílém pozadí nejprve zobrazeno logo společnosti Dopravní stavby Brno a poté Šachového svazu České republiky.“ Spot je doplněn hlasem vypravěčky, která říká: „Stý pořad v šachu sponzorují Dopravní stavby Brno a Šachový svaz České republiky“. Za celou dobu trvání spotu není vidět logo programu ČT4 Sport a ani náznak toho, že by logo mohlo být ukryto díky své průhledné charakteristice v bílém pozadí spotu. Poté konstatovala, že z popisu spotu je patrné, že se nepochybně jedná o tzv. označení sponzora a toto označení by tedy mělo být při odvysílání vybaveno logem programu ČT4 Sport, což nebylo. Proto zahájila řízení pro možné porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb. K námitkám vzneseným žalobkyní ve vyjádření k zahájení správního řízení žalovaná uvedla, že pakliže bylo v předmětném časovém úseku, tedy v době odvysílání označení sponzora Dopravní stavby Brno, logo odvysíláno, pak vzhledem ke splnutí s pozadím nebylo viditelné, a to ani částečně nebo v náznacích. Uvedla, že účastník řízení předložil snímek vyjmutý z jednoho ze sponzorských vzkazů – Šachového

svazu České republiky, kde je dle jeho názoru patrný spodní okraj loga, který zasáhl až do červeného rámečku. Uvedla, že se s tímto snímkem seznámila v rámci vyjádření účastníka řízení a rozhodla, že v rámci správního řízení neprovede důkaz touto listinou, neboť tento důkaz by neměl žádnou vypovídací hodnotu, jelikož je statický a má pak pochopitelně jiný charakter než vysílání. Navíc ani při detailním prozkoumání předloženého snímku nelze rozeznat ani nepatrnou část loga. Logo tak zkrátka není viditelné ani na snímku ani na záznamu vysílání. K porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb. skutečně došlo, neboť logo, ať již ho provozovatel do vysílání zařadil či nikoli, nebylo viditelné, takže de facto uvedeno nebylo. Zdůraznila, že vysílání musí být vyjma vysílání reklamy a teleshoppingu označeno logem daného programu a je na provozovateli, aby zvolil takové technické řešení, aby tuto povinnost splnil. To, že logo údajně splyne s pozadím, nezbavuje provozovatele odpovědnosti za daný správní delikt. Na rozdíl od žalobkyně v daném deliktu shledává významnou společenskou nebezpečnost. Pro diváka je podstatnou informací, jaký televizní program sleduje. Právě z tohoto důvodu povinnost označovat program zákonodárce vložil do zákona č. 231/2001 Sb. Pokud by zákonodárce nevnímal jako nezbytné, aby divák v každém okamžiku byl obeznámen s faktem, jaký program sleduje, pak by příslušné ustanovení mohl formulovat jiným způsobem. Např. tak, že v nadpolovičním vysílacím čase je nutné uvádět označení programu (logo). Dle názoru žalované je tedy zjevné, že v daném případě byla naplněna materiální stránka správního deliktu. S odkazem na § 32 odst. 1 písm. n) uvedeného zákona a na nespornou skutečnost, že bez viditelného loga byl odvysílán sponzorský vzkaz žalovaná uvedla, že vzhledem k tomu, že v průběhu odvysílání předmětného sponzorského vzkazu žalobkyně neuvedla logo programu ČT4 Sport, přičemž v uvedeném označení sponzora nebyl ani náznak toho, že by logo mohlo být ukryto díky své průhledné charakteristice v bílém pozadí spotu, porušila povinnost stanovenou v § 32 odst. 1 písm. n) uvedeného zákona. Žalovaná poukázala na to, že na porušení citovaného ustanovení bylo žalobkyni v minulosti vydáno upozornění, a to dne 3.6.2008 pod sp.zn. 2008/375/FOL/ČES. K výši uložené pokuty žalovaná s odkazem na ustanovení § 61 odst. 2 a 3 zákona č. 231/2001 Sb. hodnotila jednotlivá hlediska, a to povahu vysílaného programu, postavení provozovatele na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy, rozsah, typ a dosah závadného vysílání, závažnost věci, míru zavinění a finanční prospěch. Závěrem pak uvedla, že při stanovení výše pokuty hodnotila jako klíčové kritérium rozsah závadného vysílání (logo nebylo viditelné v relativně krátkém časovém úseku trvajícím 11 sekund), a proto rozhodla o uložení pokuty při dolní hranici zákonné sazby.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla zčásti podána důvodně.

Podle ustanovení § 32 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb. provozovatel vysílání je povinen uvádět označení televizního programu (logo) v televizním vysílání, s výjimkou vysílání reklamy a teleshoppingu.

Podle ustanovení § 60 odst. 1 písm. f) zákona č. 231/2001 Sb. pokutu ve výši od 5.000,- Kč do 2.500.000,- Kč Rada uloží provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud poruší povinnosti týkající se označování programu podle § 32 odst. 1 písm. n) a o).

Podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy.

Podle odstavce 3 citovaného ustanovení Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání a k výši případného finančního prospěchu.

Žalobkyně namítala, že nebylo dostatečně prokázáno naplnění formálních znaků správního deliktu, neboť žalovaná v rámci svého správního uvážení dává na roveň neviditelnost loga se skutečností, že logo odvysíláno nebylo a považuje tuto skutečnost „de facto“ za dostačující pro závěr, že došlo k porušení § 32 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb. Zdůraznila, že logo bylo trvale velnuto po celou dobu vysílání předmětného sponzorského vzkazu. V průběhu vysílání nebylo odelnuto, pouze splynulo s pozadím. Do vysílání zařazeno bylo a k porušení povinnosti stanovené v § 32 odst. 1 písm. n) uvedeného zákona tak nedošlo.

Tuto námitku soud jako důvodnou neshledal. Mezi účastníky je nesporné, že logo bylo v průběhu odvysílání předmětného sponzorského vzkazu žalobkyní viditelné. Sporná je otázka, zda skutečnost, že logo nebylo viditelné, představuje porušení povinnosti stanovené v § 32 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb. a tedy naplnění skutkové podstaty správního deliktu. Při posuzování této otázky soud přisvědčil názoru žalované, že pro naplnění skutkové podstaty uvedeného správního deliktu není rozhodné, zda logo bylo či nebylo do vysílání zařazeno, ale zda bylo „uvedeno“, čímž se rozumí nejen jeho zařazení, ale zda bylo pro diváka také viditelné. Jestliže tedy v daném případě nebylo logo v průběhu odvysílání předmětného sponzorského vzkazu viditelné, což bylo jednoznačně prokázáno promítnutím zvukově obrazového záznamu, došlo ze strany žalobkyně k porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb., a tudíž k naplnění skutkové podstaty správního deliktu uvedené v ustanovení § 60 odst. 1 písm. f) uvedeného zákona.

Jako důvodnou však soud shledal námitku žalobkyně, že žalovaná dostatečně neprokázala naplnění materiální stránky správního deliktu na úrovni tvrzeného „významného stupně společenské nebezpečnosti“. Lze přisvědčit žalobkyni, že úvaha žalované o významné společenské nebezpečnosti uvedeného správního deliktu není řádně a v plném rozsahu rozebrána tak, aby závěr o významné společenské nebezpečnosti mohl být vysloven. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí k této otázce uvedla, že pro diváka je podstatnou informací, jaký televizní program sleduje. Právě z tohoto důvodu povinnost označovat program zákonodárce vložil do zákona č. 231/2001 Sb. Pokud by zákonodárce nevnímal jako nezbytné, aby divák v každém okamžiku byl obeznámen s faktem, jaký program sleduje, pak by příslušné ustanovení mohl formulovat jiným způsobem. Na žalované však bylo, aby v rámci dané úvahy zvažila i další okolnosti, a to zejména skutečnost, že nebylo prokázáno, že by žalobkyně vědomě zasáhla, aby logo potlačila, a časový úsek (11 sekund), po který nebylo logo viditelné. Takovou úvahu však napadené rozhodnutí dle názoru soudu postrádá a žalovaný tak zatížil odůvodnění napadeného rozhodnutí v této části nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. I když formálně skutková podstata správního deliktu naplněna byla, bylo na žalované, aby vzala v úvahu uvedené okolnosti případu a zvažila, zda se vůbec jedná o jednání s takovým stupněm společenské nebezpečnosti, jak je v napadeném rozhodnutí uvedeno.

Z důvodů shora uvedených postupoval soud podle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. a žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost, pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a podle ustanovení § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobkyní zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12.ledna 2011

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová